

két óceán sója

megáll a halas festmény előtt
gondolatban pucol és szeletel
aztán a mélytengeri állatok lassú
és megállíthatatlan mozgásával indul tovább
kék bársonykanapé
fejbőrén két óceán sója
gondolatban fűszerez
napok óta nem jut el a konyháig
nézi a halas festményt
nem főz csak vágja a bársonyhuzatot
lábáról a hínárokat
hajából az óceánt
aztán mint mélytengeri állatok
körbelebeg a nappaliban
csak akkor áll meg ha kinyílik a konyhaajtó
leereszt a víz
és a kanapé szakadásába folyik vissza

